

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๑/๒๕๕๕

เรื่องพิจารณาที่ ๒๘/๒๕๕๕

วันที่ ๑๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

เรื่อง พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๔๓
ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕
มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ หรือไม่

ศาลจังหวัดสุโขทัยส่งคำโต้แย้งของจำเลย (นางสาวประยงค์ จงแจ่ม) ในคดีอาญาหมายเลขคำ
ที่ ๕๐๔/๒๕๕๕ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ข้อเท็จจริง
ตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

พนักงานอัยการจังหวัดสุโขทัย เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องนางสาวประยงค์ จงแจ่ม เป็นจำเลย
ในคดีอาญาต่อศาลจังหวัดสุโขทัย ฐานความผิดโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือแสดงชื่อหรือ
เครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นดื่มโดยตรง
หรือโดยอ้อม และขอให้ศาลพิจารณาพิพากษาลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๔๓

จำเลยให้การปฏิเสธและยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดสุโขทัยขอให้ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญ
พิจารณาวินิจฉัย โดยโต้แย้งว่า พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๒

- ๒ -

และมาตรา ๔๓ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕

ศาลจังหวัดสุโขทัยเห็นว่ายังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าว จึงส่งเรื่องเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำโต้แย้งของจำเลยเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง ได้นั้น ศาลรัฐธรรมนูญจะต้องไม่เคยมีคำวินิจฉัยในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นมาก่อน แต่ประเด็นที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๔๓ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๓ หรือไม่ นั้น ศาลรัฐธรรมนูญเคยมีคำวินิจฉัยไว้แล้วในคำวินิจฉัยที่ ๒-๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ สรุปได้ว่า พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๒ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๓ และได้วินิจฉัยแล้วว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มีได้บัญญัติรับรองสิทธิหรือเสรีภาพในเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ เพียงแต่กำหนดสถานะความเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนูญไว้เท่านั้น ไม่อาจจะมิบบทบัญญัติของกฎหมายใดมาขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ ได้ ส่วนพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔๓ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓ ว่าด้วยบทกำหนดโทษ ซึ่งโดยเนื้อหาของบทบัญญัติเกี่ยวกับบทกำหนดโทษนี้ไม่มีกรณีที่จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใดได้ กรณีเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๕ ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่วินิจฉัยในประเด็นดังกล่าวอีก

มีประเด็นตามคำโต้แย้งต่อไปว่า พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๕ หรือไม่

- ๓ -

เห็นว่า ประเด็นที่โต้แย้งว่า พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ นั้น ตามคำโต้แย้งกล่าวอ้างเพียงว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวขัดกับหลักความเสมอภาคของบุคคล แต่ไม่มีเหตุผลสนับสนุนโดยชัดแจ้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ อย่างไร จึงเป็นคำโต้แย้งที่ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคสอง

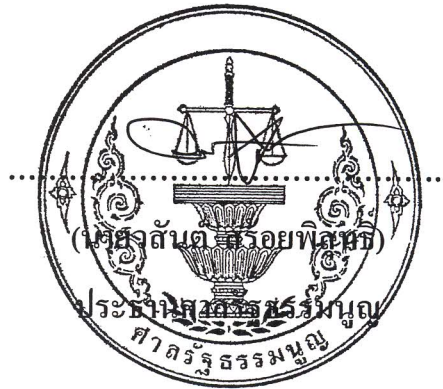
ประเด็นที่โต้แย้งว่า พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๕ โดยกล่าวอ้างว่า พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๒ บัญญัติถ้อยคำที่ถือเป็นการกระทำความผิดไม่ชัดเจน ทำให้การตีความกฎหมายของพนักงานเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมแตกต่างกันนำไปสู่การบังคับใช้กฎหมายที่แตกต่างกัน นั้น เป็นคำโต้แย้งที่ไม่เกี่ยวกับหลักการของรัฐธรรมนูญในเรื่องสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามมาตรา ๓๒ และสิทธิในกระบวนการยุติธรรมตามมาตรา ๓๕ จึงเป็นคำโต้แย้งที่ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคสอง

ส่วนประเด็นที่โต้แย้งว่า พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๒ เป็นบทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งกับเสรีภาพของบุคคลในการโฆษณาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๕ นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๒ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดมาตรการในการควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ โดยการโฆษณาเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ให้กระทำได้ในขอบเขตที่กฎหมายกำหนด แม้ว่าการห้ามโฆษณาเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ หรือการแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นดื่มน้ำไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม จะมีผลกระทบต่อการขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์อันเป็นการจำกัดเสรีภาพในการโฆษณาอยู่บ้างก็ตาม แต่ก็เป็นการจำกัดเสรีภาพภายในขอบเขตตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๕ วรรคสอง ที่ให้อำนาจกระทำได้ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน เพื่อป้องกันหรือระงับความเสื่อมทรามทางจิตใจหรือสุขภาพของประชาชน อันเป็นการจำกัดเสรีภาพเพียงเท่าที่จำเป็น เนื่องจากมิได้ห้ามการโฆษณาโดยเด็ดขาด หากการโฆษณาเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์กระทำโดยการให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้เชิงสร้างสรรค์แก่สังคมย่อมสามารถ

- ๔ -

กระทำได้ บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวไม่มีมูลกรณีที่จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงเป็นคำโต้แย้ง
ที่ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคสอง
อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(คำสั่งที่ ๓๑/๒๕๕๕)

(นายจรูญ อินทจาร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล เอกอุรุ)

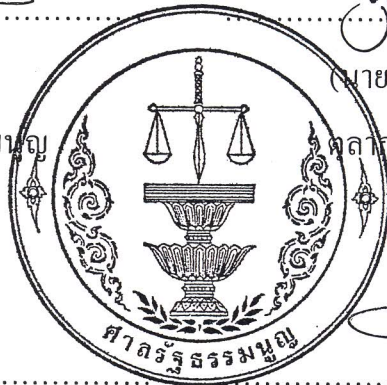
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายซัช ชลวร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายณรงค์ มาประณีต)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ